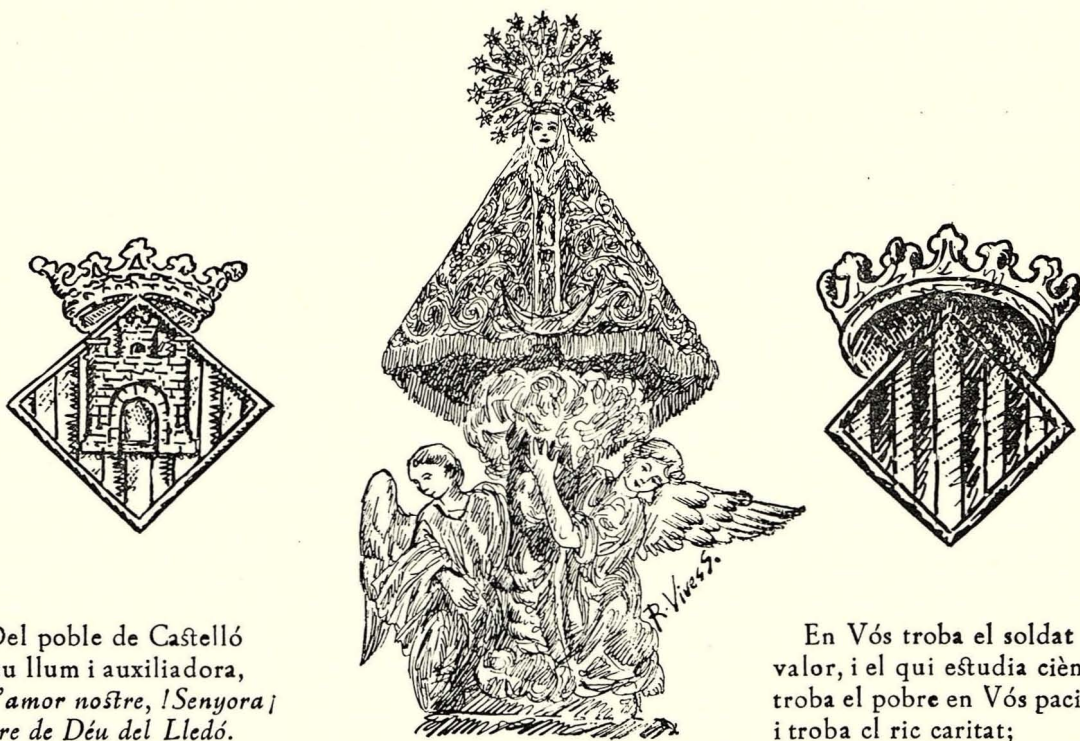

GOIGS EN LLOANÇA DE LA MARE DE DEU DEL LLEDÓ

Excelsa patrona de Castelló. (Plana alta). País valencià.

Del poble de Castelló
sigau llum i auxiliadora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

Sou l'hort tancat on creixia
la flor del Déu humanat;
de l'eterna Caritat
sou l'Esposa, oh Verge pia!
Vós sola en la Concepció
sou de l'Infern triomfadora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

Sou clar estel, llum i guia
que mostra el port a la nau,
sou l'arc-iris de la pau
oh santa Verge Maria!
Sou l'adorada mansió
en qué Déu complagut mora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

D'amor puríssim la mel
en Vós trobem, dolça mare;
sou l'escut que ens empare
i sou la porta del Cel,
sou de Déu benedicció,
sou del dia etern l'aurora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

Del vostre amor un cantar
és tota la nostra història,
Castelló ha begut sa glòria
ací als peus del vostre altar;
és la vostra protecció
de sa grandesa penyora.
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

Vostra santa mà deté
de Déu la justa venjança,
Vós sou la nostra esperança
i llar de la nostra fe;
sou bàlsem i curació
del qui vostre auxili implòra,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

Protegiu els nostres camps,
beneiu la nostra terra,
aparteu d'ací la guerra,
la fam, la pesta i els llamps;
tot treball honrat i bo,
troba en Vós sa protectora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

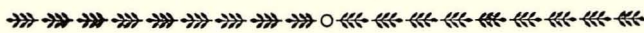
En Vós troba el soldat
valor, i el qui estudia ciència
troba el pobre en Vós paciència,
i troba el ric caritat;
troba oit tota oració
i consol tot el qui plora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

Beneiu nostra elegria,
consoleu nostra tristor
i sempre del vostre amor
ompliu-nos Verge Maria;
tinga'm vostra protecció
ara, i de la mort a l'hora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

A la Plana beneeix
vostra mà, i del vostre amor
és un cantar cada flor
que en esta terra floreix;
sencera la creació
Vós diu ací triomfadora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

Del poble de Castelló
sigau llum i auxiliadora,
de l'amor nostre, *!Senyora!*
Mare de Déu del Lledó.

ORACIÓ Doncu-nos, Senyor Déu, a nosaltres els vostres servents perpètua salut de cos i ànima, i per la intercessió gloriosa de Madona Santa Maria del Lledó, sempre Verge, siguem deslliurats de la tristesa present i disfrutem de l'eterna alegria. Per Crist Nostre Senyor.

Antic escut de la Vila de Castelló. Porta principal
de l'Excm. Ajuntament. Plaça Major.

Escut del País Valencià, amb les quatre barres.
Porta del Campanar de Castelló. 1591-1604

Cordialement a Matilde febrer de Pixer

NOTES HISTORIQVES

La ciutat de Castelló, capital de la comarca de la Plana Alta, té, a poca distància del nucli urbà i entre la seva ubèrrima horta, un Santuari, on, la fervorosa devoció del poble castello-nenc es manifesta d'una manera viva i sense interrupció, homenatjant la imatge de Madona Santa Maria, sota l'advocació de Mare de Déu del Lledó.

La tradició local anota l'any 1366 com la fita que va iniciar el començ d'aquesta admirable devoció mariana. El cert del cas és segons les darreres investigacions, que aquí es va generar un fet excepcional de traspàs d'un culte pagà a una cristianització de la deessa primitiva que hi havia en aquest mateix lloc, en honor de la Verge Marie, i en substitució dels antics ritus de la fecunditat. El toponímic del LLEDÓ, els documents coneguts i les característiques de l'esmentada imatge que es suposa fou trobada per PEROT DE GRANYANA (llegenda iniciada en el s. XVIII) vénen a demostrar la gran antiguitat del culte aquí, i qui ho sap si també com un dels Santuaris més antics de la Península.

Són un clar testimoni de la gran devoció del poble, els abundosos detalls històrics i religiosos que es coneixen, referits a indulgències, jubileus, festes solemnes, i populars; com també les obres i reformes del Santuari.

Segons documents del 1379, l'església primera tenia el sostre de fusta, i un reliquiari de plata per a mostrar la petita imatge. Poc després es munta un retaule gòtic de pintura sobre fusta, dedicat als Set Goigs i que desaparegué en unes reformes durant el s. XVII, apareixent un nou retaule barroc.

L'any 1559 es constitueix oficialment la Confraria del Lledó, amb el títol de Real en 1927. Durant els segles XV i XVI podem anotar la magnífica portada principal en pedra (any 1572), i la imatge reliquiari, Immaculada en pedra d'alabastre i d'un excepcional valor iconogràfic; la qual ha arribat fins el nostre temps un bon troç

danyada. Avui es troba al Museu del Temple com sa relíquia més antiga i més valuosa.

Durant el s. XVII l'arquitecte Joan Ibàñez va afegir (anys 1659-63) el creuer i la nova capella major. Pere Vilallave hi donà certa unitat decorativa, i Pere Ebri, l'any 1674, va fer el nou altar barroc. També es van fer nous altars i s'enriquí el Santuari amb importants pintures, si bé sols ha restat el quadre de gran tamany, d'Urbà de Foz «La Crucifixió».

Durant el s. XVIII, el temple resta ja poc més, poc menys, tal i com el veiem avui. La nau central i ses capelles laterals són de Pere Joan de la Viesca; la resta de l'edifici, creuer, cúpula, capella major i el cambril, són del 1752 amb projectes de Joan de Rojas.

Aquí troben recés entre altres joies, la Verge del Procurador, del 1791; una Immaculada del s. XIX; les talles dels Sants Patrons, de Falomir; la Verge de la Taronja d'Ortells; el baiard processional de Tomàs Viciano i el magnífic altar major de l'arquitecte Traver, i també unes peces d'orfebreria.

Han concedit gràcies i indulgències, bisbes i papes, com per exemple Gregori XIII en 1579, Climent XI en 1702 i 1717, Pius XI en 1922 proclamà la nostra Verge, Patrona de Castelló; el Cardenal Merry del Val, substituït com subdelegat pel Cardenal Vidal i Barraquer va procedir a la Coronació Pontifícia i Canònica de la santa imatge; Joan XXIII en 1961; mentres que Pau VI es dirigeix al poble de Castelló amb una carta autògrafa en les festes centenàries de la «TROBALLA», en 1966.

L'any 1974 es commemora el Cinquantenari de la coronació, amb grans festes i la Verge és baixada per primer cop al Grau. En l'any 1977 resta iniciat el moviment popular que reclama el títol Basilical per al primer Santuari Marià de la Diòcesi; per això el bisbe Cases va consagrar el temple el dia 27 de març del 1978.

Joaquim Campos i Herrero

Aquests Goigs són còpia fidel d'un original de l'any 1924, escrit per Lluís Revert. Els dibuixos són de R. Vives i Sabaté.

R. Vives i Sabaté imprimí a la Rbla. de la Pau n. 18, de Vilanova i la Geltrú.
JUSTIFICACIO: 4 exemplars en pergamí, pintats, signats i numerats. 4 exemplars en cartolina blanca de fil pintats signats i numerats. 100 exemplars en paper «Castell», signats i numerats. 200 exemplars amb l'orla de color i numerats. 300 exemplars de caràcter popular.
Dipòsit legal B. 13571 - 1980

En la Col·lecció de GOIGS I COBLES de l'impressor, aquests porten el número 1064.

En edició especial, reservada per a la Reial Confraria de la Mare de Déu del Lledó, s'han estampat un miler d'exemplars amb l'orla de color vermell, i quaranta exemplars en pergamí, pintats, signats i numerats amb xifres romanes.